

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201834
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5819201834.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, so sídlom Námestie Antona Bernoláka 381/4, 029 01 Námestovo, IČO: 30 794 536 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: U. U. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, XXX XX I., zastúpenej právnym zástupcom executio iuris advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 4840/71, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 55 176 933, a otca: C. P. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, XXX XX I., zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jozefom Zemkom, advokátom so sídlom M. Hricku 1832/30, 911 01 Trenčín, IČO: 53 008 111, o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/63/2019-449 zo dňa 26. apríla 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým súd zamietol návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti o F. X., nar. XX. XX. XXXX a v časti výroku VI., v ktorej súd vo zvyšnej časti návrh otca zamietol, zostáva nedotknutý.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu mení tak, že:

Otec maloletého dieťaťa je povinný prispievať na výživu maloletej F. X., nar. XX. XX. XXXX, sumou 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca bezprostredne predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, na ktorý sa výživné platí, k rukám matky, odo dňa 04. 12. 2019.

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/3/2014 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/39/2016 zo dňa 28. 06. 2016, vo výroku III., ktorým súd uložil otcovi maloletej povinnosť platiť bežné výživné určené na spotrebu. Rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/3/2014 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/39/2016 zo dňa 28. 06. 2016, vo výroku IV. o povinnosti otca prispievať na tvorbu úspor maloletej F. X. zostáva nedotknutý.

Zameškané výživné na maloletú F. X., nar. XX. XX. XXXX, za obdobie od 04. 12. 2019 do 15. 11. 2023 vo výške 1.930,08 eur je otec maloletej povinný zaplatiť k rukám matky maloletej s tým, že súd povoľuje otcovi splácať zameškané výživné v splátkach po 100,- eur mesačne spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celé zameškané výživné.

Matka maloletej je povinná raz mesačne písomne informovať otca maloletej o všetkých podstatných záležitostiach týkajúcich sa života maloletej F. X., nar. XX. XX. XXXX, najmä jej zdravotného stavu, školských a mimoškolských aktivít, ako aj ďalších podstatných veciach maloletej, vždy do 5. dňa kalendárneho mesiaca bezprostredne nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa informácie poskytujú. V prípade zhoršenia zdravotného stavu maloletej F. majúceho chronický, trvalý charakter je

matka povinná splniť si túto informačnú povinnosť do 5 dní od lekárskeho vyšetrenia, v prípade akútneho zhoršenia zdravotného stavu do 24 hodín od zhoršenia zdravotného stavu maloletej F., a to akoukoľvek formou komunikácie.

Vo zvyšnej časti návrh matky maloletej zamietla.

Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

Otec maloletej je povinný nahradiť štátu trovy znaleckého dokazovania vo výške 175,97 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Matka maloletej je povinná nahradiť štátu trovy znaleckého dokazovania vo výške 175,97 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 12P/63/2019-449 zo dňa 26. 04. 2022 návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti o F. X., nar. XX. XX. XXXX, zamietol (výrok I.). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej F. X. sumou 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca bezprostredne predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, na ktorý sa výživné platí, k rukám matky, odo dňa 23. 07. 2020 (výrok II.) s tým, že uvedeným výrokom zmenil výrok III. rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/3/2014 zo dňa 20. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/39/2016 zo dňa 28. 06. 2016, výroky týkajúce sa výživného na tvorbu úspor ponechal nedotknuté (výrok III.) Zameškané výživné na maloleť F. X. za obdobie od 23. 07. 2020 do vyhlásenia rozsudku vo výške 1.112,90 eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky, pričom otcovi umožnil splácať zameškané výživné v mesačných splátkach po 30,- eur spolu s bežným výživným s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky zameškaného výživného sa stáva splatným celé zameškané výživné (výrok IV.) Matke uložil povinnosť raz mesačne informovať otca o všetkých podstatných záležitostiach týkajúcich sa života maloletej F. X., vždy do 5. dňa kalendárneho mesiaca bezprostredne nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa informácie poskytujú, a to písomnou formou prostredníctvom elektronickej pošty v rozsahu minimálne 500 slov. V prípade zhoršenia zdravotného stavu maloletej F. majúceho chronický charakter uložil matke povinnosť splniť si túto informačnú povinnosť do 5 dní od lekárskeho vyšetrenia, v prípade akútneho zhoršenia zdravotného stavu do 24 hodín od zhoršenia zdravotného stavu maloletej F., pričom pre oba uvedené prípady sa podmienka kvantitatívneho slovného rozsahu informácie nepožaduje a možno použiť akúkoľvek formu komunikácie, matka je však povinná otcovi predložiť aj lekársku správu, ak takáto bola vydaná. Rodičom zároveň uložil povinnosť do 5 dní od právoplatnosti uvedeného výroku vzájomne si oznámiť svoje e-mailové adresy a telefónne čísla a bezodkladne si oznamovať aj každú ich zmenu (výrok V.). Vo zvyšných častiach návrhy otca a matky zamietol (výrok VI.). Žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok VII.). Otcovi uložil povinnosť uhradiť štátu trovy znaleckého dokazovania vo výške 175,97 eur (výrok VIII.). Matke uložil povinnosť uhradiť štátu trovy znaleckého dokazovania vo výške 175,97 eur (výrok IX.).

2. V odôvodnení konštatoval, že otec sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 29. 10. 2019 domáhal zmeny spôsobu výkonu osobnej starostlivosti o maloleť F. X. a jej zverenia do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s dvojtýždňovým intervalom striedania, bez určenia výživného. Ďalej žiadal určiť trvalý pobyt maloletej na adrese I. XX. Na pojednávaní dňa 12. 04. 2022 sa otec domáhal uloženia povinnosti matke riadne ho informovať o maloleťom dieťati. Návrh odôvodnil zmenou pomerov od posledného rozhodovania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej, pričom dôvodil tým, že žije s manželkou a maloleťým synom P. v trojizbovom byte v Z., kde chodí maloleťá do školy a má tu väčšinu krúžkov, záujmov a kamarátov. Uviedol, že má záujem a možnosť podieľať sa na výchove maloletej F. vo väčšej miere ako doteraz. Maloleťá by počas jeho osobnej starostlivosti vyrastala v rodinnom prostredí spolu s jej bratom, čo by bolo prospešné pre jej vývoj a výchovu. O uloženie informačnej povinnosti matke požiadal z dôvodu, že táto ho neinformovala o zdravotných problémoch maloletej a o týchto sa dozvedel až na súdnom pojednávaní.

3. Matka s návrhom otca nesúhlasila, pričom podaním doručeným súdu dňa 04. 12. 2019 sa domáhala zvýšenia dosiaľ určeného výživného na maloleťá na sumu 250,- eur mesačne. Návrh na zvýšenie

výživného odôvodnila tým, že maloletá vyrástla, začala navštevovať aj voľnočasové aktivity. Priemerné výdavky na maloletú predstavujú viac ako 500,- eur mesačne.

4. Súd vo veci rozhodol aplikujúc čl. 4 druhú vetu, § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“), čl. 5, § 26, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 2, 4, 5, § 62 ods. 1, 2, 4, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“)

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že rodičovské práva a povinnosti k mal. F. boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/3/2014 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/39/2016 zo dňa 28. 06. 2016, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené, maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. F. sumou 150,- eur mesačne vopred k rukám matky a na tvorbu úspor sumou 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred na osobitný účet zriadený v prospech mal. F.. Zároveň bol upravený styk otca s mal. F., ktorý sa však v súčasnosti nerealizuje.

6. Súd návrh otca na zverenie maloletej F. do striedavej starostlivosti oboch rodičov zamietol, keď mal. F. sa s otcom odmieta stretnúť, k otcovi a jeho súčasnej manželke má vytvorený negatívny postoj. Z uvedeného dôvodu by bolo pre ňu zavedenie striedavej osobnej starostlivosti stresujúce a dostalo by ju do nekomfortnej situácie, ktorá by sa mohla negatívne prejavovať na jej psychickom vývine. I keď súd dospel k záveru, že podiel na odmietaní otca maloletou má matka, ktorá nerešpektuje úlohu druhého rodiča pri výchove maloletej, pri rozhodovaní v intenciách najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa považoval za potrebné vychádzať z aktuálneho psychologického nastavenia maloletej voči svojim rodičom.

7. Nakoľko súd na strane maloletej zistil zmenu pomerov od posledného rozhodovania o úprave rodičovských práv a povinností, zvýšil bežné výživné, ktoré je otec maloletej povinný platiť.

8. Súd zistil, že od posledného rozhodnutia o výživnom na maloletú F. nastala na strane maloletej zmena pomerov - v roku 2015/2016 navštevovala 1. ročník základnej školy, v súčasnosti navštevuje 7. ročník základnej školy. Rovnako ako v školskom roku 2015/2016 chodí na krúžok keramiky (bez zmeny poplatkov), spevácky (poplatok 5,- eur/rok, v 2015/2016 bez poplatku), tanečnej (poplatok 50,- eur/rok + 25,- eur/rok za úbor, v 2015/2016 poplatok 8,- eur/rok), klavíra (poplatok 70,- eur/rok, v 2015/2016 poplatok neuvedený). Oproti predošlému obdobiu neabsolvuje súkromné vyučovanie angličtiny za 33,- eur/mesiac. V škole má výdavky na stravovanie v školskej jedálni 30,- eur/mesiac, rodičovský príspevok 10,- eur/ročne, prezúvky 13,- eur/rok, úbor na telesnú výchovu 40,- eur až 50,- eur/rok, zošity a učebné pomôcky cca 40,- eur až 50,- eur/rok, pracovné zošity 15,- eur/rok. Oproti predchádzajúcemu obdobiu došlo k nárastu výdavkov na zdravotný stav maloletej, ktorá navštevuje zubnú ambulanciu v Liptovskom Mikuláši kvôli potrebe nosenia zubného strojčeka a s tým spojenou hygienou. Náklady na hygienu sú 30,- eur/3 mesiace, ďalšie náklady sú na zubný strojček, ktoré vznikajú priebežne podľa potreby. Časť týchto platieb je preplácaná zdravotnou poisťovňou. Pre účely konania súd odhadol výšku nákladov spojených s nosením zubného strojčeka mal. F. na 40,- eur/mesiac. V marci 2022 bola maloletej diagnostikovaná skolióza vyššieho stupňa a jedna kratšia noha, korzet na mieru a ortopedické vložky sú hradené zdravotnou poisťovňou. Súd zohľadnil potrebu zakúpenia novej obuvi a výdavky súvisiace s rehabilitáciou, cca v rozsahu 30,- eur/mesiac. V súvislosti s laktózovou intoleranciou súd akceptoval zvýšené výdavky na kúpu mliečnych bezlaktózových výrobkov v rozsahu 20,- eur/mesiac, keď uvedená intolerancia nie je úplná a uvedené výrobky tvoria len časť jedálničky mal. dieťaťa. Z dôvodu bežných ochorení súd akceptoval výdavky v rozsahu 10,- eur/mesiac. Výdavky na stravu, drogériu a oblečenie stúpili od roku 2015/2016 primerane veku maloletej a rastu spotrebiteľských cien. Zvýšenie odôvodnených mesačných výdavkov na maloletú tak podľa súdu prvej inštancie predstavuje sumu cca 80,- eur až 100,- eur/mesiac.

9. Súd zistil aj zmenu pomerov na strane rodičov maloletej. Čistá mzda matky bola v čase posledného rozhodovania o výživnom vo výške 705,- eur mesačne, v súčasnosti vo výške 1.130,- eur mesačne, po započítaní daňového bonusu na dieťa, matka je aj poberateľkou prídavku na dieťa 25,- eur mesačne. Výdavky matky na bežné veci (strava, drogéria, oblečenie, lieky) stúpili v rozsahu rastu spotrebiteľských cien. Výdavky spojené s prevádzkou rodinného domu v súčasnosti platí matka.

10. Otec deklaroval príjem ako zamestnanec spoločnosti P., s. r. o., vo výške cca 1.150,- eur/mesiac netto, o ktorej výške rozhodoval otec ako jediný konateľ spoločnosti. V roku 2015 otec deklaroval príjem 700,- eur až 750,- eur/mesiac. Otec v spoločnosti P., s. r. o., vykonáva aj funkciu konateľa. Súd mal za to, že výkon tejto funkcie je odplatnou činnosťou a mal by za výkon funkcie konateľa poberať odmenu, ktorú však nedostáva. Súd mal zato, že otec sa podieľa aj na hospodárskom výsledku spoločnosti, čo vyplýva z vyjadrení otca a z toho, že jediný spoločník vykonávajúci funkciu valného zhromaždenia rozdelil zisk z roku 2018 aj pre konateľa a rozhodol o vyplatení podielu na hospodárskom výsledku aj pre konateľa.

Súd konštatoval, že uvedený stav je totožný so stavom v rokoch 2015 a 2016, z ktorého stavu súdy vychádzali v predchádzajúcich rozsudkoch o výške výživného. Súdy tiež už v predošlých rozhodnutiach zohľadnili skutočnosť, že otec v roku 2014 previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti P., s. r. o., na svojho otca. Otec vykonáva aj funkciu zástupcu starostu a poslanca v obci I., za čo poberá odmeny vo výške cca 198,- eur/mesiac. Príjem manželky otca je cca 800,- eur mesačne, spolu sú príjemcami daňového bonusu 47,- eur mesačne na ich spoločného syna, mal. P., nar. XX. XX. XXXX, a prídavku na neho 25,- eur mesačne.

11. Vychádzajúc zo zistenia, že od posledného rozhodnutia o výške výživného na mal. F. došlo k zvýšeniu výdavkov v súvislosti s návštevou vyššieho ročníka základnej školy, miernemu zníženiu výdavkov na voľnočasové aktivity v dôsledku zrušenia súkromného vyučovania angličtiny, zvýšeniu výdavkov spojených s nosením zubného strojčeka a diagnostikovanou skoliózou, ako aj k zvýšeniu príjmu rodičov maloletej, k presunu výdavkov spojených s chodom domu, v ktorom býva matka s maloletou z otca na matku, ale aj k pribudnutiu vyživovacej povinnosti na strane otca, považoval súd za dôvodné zvýšiť bežné výživné na mal. F. na sumu 200,- eur mesačne.

12. Dôvodiac, že matka v podaní zo dňa 04. 12. 2019 navrhla zmeniť výživné bez toho, aby špecifikovala, či ide o bežné výživné alebo výživné na tvorbu úspor a k zadefinovaniu nároku na zvýšenie výživného došlo až na pojednávaní dňa 23. 07. 2020, určil súd povinnosť otca platiť zvýšené výživné od 23. 07. 2020.

13. Výšku zameškaného výživného súd určil za alikvotnú časť mesiaca júl 2020 a následne za celé mesiace august 2020 až máj 2022, spolu vo výške 1.112,90 eur. Súd umožnil otcovi, vzhľadom k výške jeho príjmov, splácať zameškané výživné v splátkach po 30,- eur.

14. Nakoľko matka otca maloletej neinformovala o zdravotnom stave maloletej a otec sa o tomto (diagnostika skoliózy a skrátenej nohy) dozvedel až v priebehu konania, súd stanovil písomnú informačnú povinnosť matke v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku.

15. Spolu so zamietnutím návrhu otca na striedavú osobnú starostlivosť súd zamietol aj návrh otca na určenie trvalého pobytu dieťaťa, nakoľko dieťa v súčasnosti žije na ním navrhovanej adrese a nebolo by na prospech mal. dieťaťa aby v prípade, ak sa matka, ktorá má dieťa v osobnej starostlivosti presťahuje, bol jeho trvalý pobyt viazaný na nehnuteľnosť, v ktorej by reálne už nebývalo. Súd zamietol vo zvyšnej časti aj návrh matky na zvýšenie výživného.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

17. Nakoľko v konaní vznikli trovy štátu v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku spočívajúce v odmene znalca vo výške 351,94 eur, súd každému z rodičov uložil povinnosť nahradiť štátu trovy v rozsahu 1, keď tieto náklady vznikli v konaní týkajúcom sa ich mal. dieťaťa. Súd zároveň zohľadnil, že znalecký posudok bol vypracovaný za účelom zistenia vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, v ktorom návrhu bol otec neúspešný, avšak dôvodnosť vypracovania znaleckého posudku vyplynula až zo správania matky v priebehu konania, kedy bola zrejmá snaha matky o obštrukčné konanie, jej popieranie významu otca vo výchove maloletej a možné ovplyvňovanie maloletej matkou.

18. Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov II., IV., V. a IX. podala matka maloletého dieťaťa odvolanie, ktorým sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku okresného súdu spočívajúcej v priznaní výživného na mal. F. vo výške 250,- eur mesačne od 04. 12. 2019 a zrušenia jej povinnosti uhradiť trovy znaleckého dokazovania vo výške 175,97 eur.

19. Podľa matky maloletej rozhodnutie okresného súdu nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a nie je riadne odôvodnené, je arbitrárne, nepreskúmateľné a nezákonné.

20. Namietala, že súd prvej inštancie sa pri určení výšky výživného žiadnym spôsobom nevysporiadal s vyjadrením otca na pojednávaní dňa 18. 01. 2022, kedy otec bol ochotný platiť na maloletú zvýšené výživné na tvorbu úspor o 20,- eur a k jej rukám o 80,- eur viac ako bolo stanovené v poslednom rozhodnutí súdu. K rodičovskej dohode nedošlo po tom, čo navrhla rodičovskú dohodu aj so zročným výživným, z uvedeného však vyplýva schopnosť otca výživné v takejto výške uhrádzať.

21. Namietala, že súd sa spoľahol na formálne deklarovanie príjmu otca maloletej, ktoré vychádza len z jeho rozhodnutia z právne neplatnej pracovnej zmluvy. Žiadnym spôsobom sa nezaoberal oprávnenými výdavkami obchodnej spoločnosti, ktorej je otec maloletej konateľom a na základe neprávoplatného rozsudku toho istého súdu aj jediným spoločníkom. Otec maloletej nevedel napr. vysvetliť krátkodobé pohľadávky, pričom by mohlo ísť o pohľadávky na vrátenie kúpnej ceny za byt, ktorý si kúpila otcova sestra spolu s manželom v čase rozvodového konania rodičov maloletej. Sestra otca maloletej byt prenajíma otcovi maloletej za výšku nákladov na dodávku energií a za služby spojené so správou bytu, pričom k uzavretiu nájomnej zmluvy došlo až v r. 2020, hoci otec maloletej v ňom býval už od r. 2016. Súd

neskúmal oprávnenosť a odôvodnenosť výdavkov obchodnej spoločnosti, aby zistil skutočné majetkové pomery otca maloletej a jeho manželky.

22. Matka maloletej namietala aj určenie začiatku povinnosti otca platiť zvýšené výživné, považujúc záver súdu prvej inštancie v tomto smere za nelogický a v rozpore s právnym poriadkom. Uviedla, že vo svojom vyjadrení k žalobnému návrhu uplatnila protinávrh, v ktorom žiadala zvýšiť výživné uhrádzané k jej rukám na sumu 250,- eur mesačne. Žiadala tak, aby bolo zročné výživné priznané od 04. 12. 2019, kedy svoj návrh v prospech maloletej dcéry riadne uplatnila.

23. Matka maloletej nesúhlasila ani s uložením povinnosti informovať otca maloletého v rozsahu minimálne 500 slov, majúc za to, že uvedený výrok je arbitrárny a nemá oporu v platnom právnom poriadku.

24. Matka maloletej napokon namietala aj uloženie povinnosti nahradiť štátu trovy konania súvisiace so znaleckým dokazovaním s poukazom na to, že návrh na znalecké dokazovanie dal už v návrhu otec maloletej a zopakovala ho zamestnankyňa kolízneho opatrovníka, ktorá bola pre jej nekompetentnosť a tendenčnosť vymenená. Nie je tak daný dôvod, právny ani skutkový, aby sa podieľala na nákladoch štátu, ktoré navrhol zástupca štátu a otec maloletej. Pokiaľ súd uvedené odôvodnil aj tým, že dôvodnosť vypracovania znaleckého posudku vyplynula z jej správania v priebehu konania, jej údajné obštrukčné konanie súd už dvakrát sankcionoval poriadkovou pokutou. Úhrada nákladov znaleckého dokazovania na základe návrhu iného účastníka nemôže byť sankciou.

25. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky s rozsudkom okresného súdu vo výroku II. súhlasil.

26. Uviedol, že výšku výživného ponechávali na rozhodnutí súdu, na základe možností a schopností povinného rodiča a výdavkov a potrieb mal. dieťaťa.

27. Otec maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

28. K námietke matky o nezohľadnení jeho ochoty platiť výživné v zmysle návrhu matky uviedol, že i keď sa niekoľkokrát pokúšali uzatvoriť rodičovskú dohodu ohľadom výšky výživného na maloletú, k jej uzatvoreniu nikdy nedošlo. V rámci rodičovskej dohody síce bol ochotný uhrádzať výživné o 80,- eur vyššie, avšak k uzatvoreniu dohody nedošlo z dôvodu, že si matka nárokovala aj zročné výživné, čím by mu zásadne vzrástli výdavky. Keďže k dohode nedošlo, súd správne nepovažoval za potrebné sa s touto skutočnosťou vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia. Uviedol, že vyčerpávajúcim spôsobom preukázal svoje zárobkové pomery a výdavky, na druhej strane matka maloletej svoje výdavky na maloletú relevantným spôsobom nepreukázala. Pokiaľ ide o argumenty matky ohľadom pracovnej zmluvy, poukázal na to, že pokiaľ by príslušný súd rozhodol o neplatnosti jeho pracovnej zmluvy, bol by jeho príjem ponížený o odmenu v zmysle pracovnej zmluvy, čo by ho oprávňovalo na podanie návrhu na zníženie výživného.

29. Rozhodnutie súdu považoval za správne aj v časti uloženia informačnej povinnosti matke maloletej, keď o zdravotnom stave maloletej sa dozvedel až na súdnom pojednávaní v danej veci. Z ust. § 24 ods. 5 zákona o rodine pritom vyplýva, že rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, má právo byť informovaný o všetkých záležitostiach ohľadom dieťaťa. Z uvedeného dôvodu považoval uloženie povinnosti matke informovať ho, aspoň v tak obmedzenom rozsahu ako je uvedený vo výrokovej časti súdneho rozhodnutia, za správne.

30. K odvolaniu matky čo do uloženia povinnosti nahradiť štátu trovy konania uviedol, že znalecké dokazovanie bolo vykonané za účelom zistenia vhodnosti striedavej starostlivosti, ktorá dôvodnosť vyplynula až zo správania matky v priebehu konania.

31. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu podľa § 65, § 66 C. m. p. a po doplnení dokazovania odvolacím súdom na nariadenom pojednávaní rozsudok okresného súdu vo výrokoch o výživnom a o uložení povinnosti matke informovať otca o záležitostiach týkajúcich sa maloletej podľa § 388 C. s. p. zmenil, v dôsledku čoho nanovo rozhodol o trovách konania medzi účastníkmi konania ako aj trovách štátu (§ 396 ods. 2 C. s. p.).

32. V preskúmvanej veci sa otec maloletej návrhom podaným dňa 29. 10. 2019 domáhal zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k mal. F. naposledy upravených rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/3/2014-221 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoP/39/2016-258 zo dňa 28. 06. 2016, v rámci ktorého návrhu žiadal maloletú zveriť do

striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že každý z rodičov bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v čase zabezpečovania osobnej starostlivosti a určenia trvalého bydliska maloletej, na pojednávaní pred okresným súdom dňa 12. 04. 2022 sa otec domáhal aj uloženia povinnosti matke maloletej informovať ho o podstatných záležitostiach týkajúcich sa života maloletej. Matka sa návrhom podaným v rámci vyjadrenia k návrhu otca, doručeným okresnému súdu dňa 04. 12. 2019, domáhala zvýšenia výživného na maloletú na sumu 250,- eur mesačne.

33. Súd prvej inštancie návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a určenie trvalého pobytu maloletej zamietol, proti ktorým výrokom žiaden z účastníkov konania odvolanie nepodal. Odvolací súd preto ponechal rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nedotknutý, keď vo vzťahu k uvedeným výrokom po ich preskúmaní podľa § 65 C. m. p. nezistil pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré by odôvodňovalo ich zmenu alebo zrušenie.

34. Pokiaľ ide o návrh matky na zvýšenie výživného, odvolací súd uvádza, že právoplatné rozhodnutie o výživnom možno zmeniť keď dôjde k zmene pomerov, a to či už na strane výživou oprávneného alebo výživou povinného, prípadne na oboch stranách (§ 78 zákona o rodine). Zmenou pomerov v zmysle zákonného ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine sa pritom nerozumie akákoľvek zmena pomerov, ale len výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t. j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných pomerov, ktoré nastali, s pomermi, z ktorých súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti. Pri rozhodovaní o zmene výživného je teda potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho a nového rozhodovania. Inak sa pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce aj pre určenie príslušného druhu výživného, kde podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, súd prihliadne nielen na odôvodnené potreby oprávneného, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Konkrétna výška výživného je teda ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávnenej, jednak na strane výživou povinnej osoby. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu, pričom sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a rozsahu jeho prípravy na budúce povolanie a ďalších okolností. Na strane povinnej osoby sa skúmajú jej schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet vyživovaných osôb, výška takéhoto výživného a pod. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

35. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom dokazovania vykonaného okresným súdom, napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, odvolaním matky maloletého dieťaťa, vyjadrením otca a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného z hľadiska odôvodnených potrieb mal. F., ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, ako výživou povinných, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na maloletú v čase posledného rozhodovania o výživnom, t. j. v čase rozhodovania Okresného súdu Námestovo rozsudkom č. k. 5P/3/2014-221 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11CoP/39/2016-258 zo dňa 28. 06. 2016.

36. Porovnajúc okolnosti, ktoré tu boli v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia ako ich správne ustálil súd prvej inštancie a ako si ich osvojil aj odvolací súd (viď bod 15. až 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na strane mal. F., v súvislosti s jej nástupom na druhý stupeň základnej školy a jej zdravotným stavom (diagnostikovaná skolióza, potravinová intolerancia, potreba nosenia zubného strojčeka), došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie naposledy určeného výživného, rovnako tak záver súdu prvej inštancie o zmene pomerov na strane oboch rodičov maloletej. Správne preto okresný súd rozhodol o zvýšení bežného výživného na maloletú, určeného na spotrebu, pričom odvolací súd sa stotožnil aj s výškou súdom prvej inštancie určeného výživného, a to 200,- eur mesačne. Odvolací súd má zato, že takto určené výživné zohľadňuje potreby maloletého dieťaťa a zodpovedá aj zistenej zmene pomerov na strane maloletej ako aj jej rodičov, zohľadniac zároveň skutočnosť, že

matka maloletej si svoju vyživovaciu povinnosť plní aj osobnou starostlivosťou o dieťa, i keď maloletá, vzhľadom na svoj vek, si už nevyžaduje takú osobnú starostlivosť zo strany matky ako to bolo v čase posledného rozhodovania o rodičovských právach a povinnostiach.

37. Matka maloletej návrh na zvýšenie výživného odôvodnila tým, že maloletá narástla a začala navštevovať aj voľnočasové aktivity, ktoré pomáhajú rozvíjať jej osobnosť, zručnosť a vzdelanie. Zo záverov súdu prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, ktoré odvolací súd považuje za správne a riadne odôvodnené, však vyplýva, že pokiaľ ide o voľnočasové aktivity, maloletá navštevuje rovnaké aktivity ako aj v čase posledného rozhodovania o výživnom, pričom už z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie (z ktorého vychádzal aj odvolací súd pri svojom rozhodovaní) vyplýva, že sa len zmenili niektoré výdavky súvisiace s tou-ktorou aktivitou (niektoré stúpili, niektoré zostali nezmenené), pričom sa znížili výdavky v súvislosti s ukončením kurzu angličtiny. I keď z výpovede matky na pojednávaní pred odvolacím súdom vyplýva, že maloletá v súčasnosti chodí aj na doučovanie zo slovenského jazyka a matematiky, toto je bezplatné, a teda nie sú s ním spojené ďalšie výdavky. Výdavky na strane maloletej sa zvýšili v súvislosti s jej zdravotnou diagnózou (skolióza, potravinová intolerancia a ako vyplynulo z výpovede matky na pojednávaní pred odvolacím súdom aj alergia na roztoče a prach), podstatná časť týchto výdavkov je však hradená zdravotnou poisťovňou, ako konštatoval aj súd prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd závery súdu prvej inštancie ohľadne rozsahu zvýšenia výdavkov na maloletú v súvislosti so zdravotným stavom maloletej za správne (bod 15. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Závery súdu prvej inštancie v tomto smere napokon matka maloletej v odvolaní ani nenamietala, táto namietala nesprávne vyhodnotenie možností a schopností otca platiť ňou požadované výživné.

38. Vychádzajúc z pravidelných výdavkov na mal. F. ako ich ustálil súd prvej inštancie, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje, a majetkových pomerov oboch rodičov, ako aj skutočností, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči mal. P. X., nar. XX. 06. 2016 (ku ktorej skutočnosti došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie a ktorá skutočnosť nebola známa odvolaciemu súdu v čase jeho rozhodovania v konaní sp. zn. 11CoP/39/2016) a skutočnosť, že rovnako ako otec má vyživovaciu povinnosť voči mal. dieťaťu i jeho matka (ktorá si však časť svojej povinnosti plní osobnou starostlivosťou o maloletú), zodpovedá podľa názoru odvolacieho súdu výška výživného určená súdom prvej inštancie nielen možnostiam a schopnostiam otca maloletej, ale aj odôvodneným potrebám maloletej, ktoré sú jedným z kritérií pre určenie výšky výživného. Z výpovede matky pred odvolacím súdom zároveň nevyplývala žiadna zmena pomerov na strane maloletej od rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď maloletá síce zmenila základnú školu, avšak s touto zmenou nie sú spojené ďalšie výdavky. Pokiaľ ide o pomery otca, z dokazovania doplneného odvolacím súdom, a to potvrdenia o príjme otca od zamestnávateľa P., s. r. o., I., vyplýval čistý mesačný príjem otca za obdobie 3/2023 až 9/2023 vo výške cca 780,- eur mesačne, z čoho vyplýva zníženie príjmu otca oproti času rozhodovania súdu prvej inštancie, ktorá skutočnosť vyplýva aj z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni, a to od januára 2023. Napriek uvedenému odvolací súd nevidel dôvod na určenie nižšieho výživného zo strany otca za toto obdobie, keď k zníženiu výšky mzdy došlo na základe dodatku k pracovnej zmluve, ktorý uzatváral otec ako zamestnanec so zamestnávateľom, za ktorého opäť konal otec maloletej ako konateľ spoločnosti. Je tak zrejmé, že o výške svojej mzdy rozhoduje sám otec ako konateľ zamestnávateľa otca, pričom v konaní nebol preukázaný dôvod zníženia mzdy otca maloletej. Na strane otca maloletej však došlo k zníženiu príjmu aj v súvislosti s ukončením vykonávania volenej funkcie otca (poslanec a zástupca starostu Obce I.), ktorá skutočnosť vyplýva zo zoznamu členov zastupiteľstva Obce I. uvedeného na webových stránkach uvedenej obce. Napriek uvedenému je podľa názoru odvolacieho súdu naďalej v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na mal. F. vo výške 200,- eur mesačne, ako aj výživné na tvorbu úspor, keď otec maloletej naďalej vykonáva funkciu konateľa, za ktorú otcovi maloletej prináleží odmena a v súvislosti s výkonom ktorej otec požíva ďalšie výhody majúce vplyv na jeho životnú úroveň. Pokiaľ otec nepoberá v súvislosti s vykonávaním tejto činnosti žiaden príjem, možno toto jeho konanie vyhodnotiť ako vzdanie sa majetkového prospechu v zmysle § 75 ods. 1 zákona o rodine, čo bráni tomu, aby súd na tieto možnosti neprihliadal. Na uvedenú skutočnosť pritom pri svojom rozhodovaní prihliadal už aj súd prvej inštancie.

39. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku matky, že súd prvej inštancie sa nezaoberal výdavkami obchodnej spoločnosti, ktorej je otec konateľom. Spoločníkom uvedenej spoločnosti v súčasnosti nie je otec maloletej, pričom okolnosť prevodu obchodného podielu otca v uvedenej spoločnosti už bola zohľadnená pri poslednom rozhodovaní o výživnom na maloleté dieťa rozsudkom

Krajského súdu v Žiline v konaní sp. zn. 11CoP/39/2016, a teda túto skutočnosť nemožno znovu zohľadniť. Pokiaľ ide o spoločnosť P., s. r. o., I., ide o právnickú osobu odlišnú od otca, ktorý v nej vykonáva „len“ funkciu konateľa, a teda hospodárenie uvedenej spoločnosti nemožno stotožňovať s hospodárením otca maloletej.

40. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku matky maloletej spočívajúcu v nedostatočnom zistení pomerov otca maloletej z dôvodu nezisťovania príjmových pomerov jeho manželky, keď zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 12. 04. 2022 vyplýva, že súd prvej inštancie oboznámil lustráciu v Sociálnej poisťovni na manželku otca mal. dieťaťa, ktorú listinu poskytol k nahliadnutiu účastníkom konania, právnomu zástupcovi matky boli zároveň poskytnuté na nahliadnutie aj výplatné pásky manželky otca mal. dieťaťa doručené súdu na uvedenom pojednávaní právnym zástupcom otca maloletej. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie mal pri svojom rozhodovaní k dispozícii aj dôkazy ohľadne príjmu manželky otca maloletej, z ktorého pri svojom rozhodovaní aj vychádzal.

41. Pokiaľ matka v odvolaní, s poukazom na majetkovú situáciu otca, namietala výšku súdom prvej inštancie určeného výživného, dôvodiac, že pomery otca tomuto umožňujú platiť bežné výživné vo výške 250,- eur mesačne, a to aj vzhľadom na vyjadrenia otca pri jednaniach ohľadne rodičovskej dohody, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že pre určenie výživného nie sú rozhodujúce len možnosti a schopnosti výživou povinnej osoby, ale aj odôvodnené potreby dieťaťa. Bežné výživné má spotrebný charakter, pričom výživné vo výške 200,- eur mesačne, pri zohľadnení výživného, na ktorom sa má povinnosť spolupodieľať aj matka maloletého dieťaťa (kedy matka i naďalej čiastočne kompenzuje vyživovacia povinnosť osobnou starostlivosťou o maloletú) a pri zohľadnení rodinných prídavkov, ktorých je matka poberateľkou (do 31. 06. 2022 vo výške 25,88 eur mesačne, od 01. 07. 2022 do 31. 12. 2022 vo výške 30,- mesačne, od 01. 01. 2023 vo výške 60,- eur mesačne) predstavuje podľa názoru odvolacieho súdu plnenie vo výške, ktorá dokáže zabezpečiť základné a odôvodnené potreby maloletej, pri zohľadnení aktuálnej výšky životnej úrovne oboch rodičov maloletej, ktorej naďalej zodpovedá aj povinnosť otca maloletej platiť výživné na tvorbu úspor vo výške 100,- eur mesačne.

42. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie, preto rovnako ako súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť platiť výživné na mal. F. vo výške 200,- eur mesačne.

43. Odvolací súd sa však nestotožnil so začiatkom určenia povinnosti otca platiť zvýšené výživné súdom prvej inštancie, z ktorého dôvodu pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia v časti výživného. Súd prvej inštancie výživné zo strany otca na základe návrhu matky zvýšil od 23. 07. 2020 s odôvodnením, že matka v návrhu na zvýšenie výživného nešpecifikovala, zvýšenia ktorého výživného sa domáha (bežného výživného určeného na spotrebu alebo výživného na tvorbu úspor). Z vyjadrenia matky, doručeného súdu prvej inštancie dňa 04. 12. 2019 však nepochybne vyplýva, že táto sa domáha zvýšenia výživného, pričom pre rozhodnutie o tomto návrhu nebolo podstatné, či matka konkretizovala zvýšenie ktorého výživného žiada, resp. o akú sumu. V danom prípade ide o vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa, kedy súd nie je návrhom viazaný, a teda pokiaľ by aj matka žiadala zvýšiť výživné napr. na spotrebu a súd by dospel k záveru, že uvedený návrh nie je dôvodný, ale dospel by k záveru, že je dôvodné zvýšiť výživné na tvorbu úspor, nie je dôvod, aby nepriznal toto zvýšené na tvorbu úspor už od podania návrhu na zvýšenie bežného výživného. Podstatné je, že matka sa domáhala zvýšenia výživného (v rámci ktorého súd skúma, či nie je dôvodné či už priznať alebo zvýšiť aj výživné na tvorbu úspor) a k zmene pomerov odôvodňujúcou toto zvýšenie došlo ešte pred podaním návrhu matky, pričom návrh matky bol súdu doručený dňa 04. 12. 2019. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o výživnom zmenil a otcovi uložil povinnosť platiť zvýšené výživné 200,- eur od 04. 12. 2019, t. j. od podania návrhu matky na zvýšenie výživného v zmysle § 77 ods. 1 C. s. p., vo zvyšnej časti návrh matky zamietol.

44. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie zároveň konštatoval zmenu rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/3/2014 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/39/2016 zo dňa 28. 06. 2016, vo výroku III., ktorým súd uložil otcovi maloletej povinnosť platiť bežné výživné určené na spotrebu. Rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/3/2014 zo dňa 20. 10. 2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/39/2016 zo dňa 28. 06. 2016, vo výroku IV. o povinnosti otcovi prispievať na tvorbu úspor maloletej F. X. ponechal nedotknutý,

keď nezistil zmenu pomerov na strane otca maloletej odôvodňujúcu či už zvýšenie alebo zníženie či zrušenie povinnosti otca platiť výživné na tvorbu úspor maloletej.

45. Odvolací súd, vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku spočívajúcu v zmene určenia začiatku povinnosti otca platiť zvýšené výživné, nanovo rozhodol aj o zameškanom výživnom. Zameškané výživné za obdobie od 04. 12. 2019 do 15. 11. 2023, t. j. do rozhodnutia odvolacieho súdu, predstavuje sumu 1.930,08 eur [súd zvýšil výživné o 50,- eur mesačne, t. j. pomerná časť zvýšenia za mesiac december 2019 predstavuje 45,08 eur (50,- eur/31 dní = 1,61 eur na deň x 28 dní) + 600,- eur (50,- eur /zvýšenie/ x 12 mesiacov roku 2020) + 600,- eur (50,- eur /zvýšenie/ x 12 mesiacov roku 2021) + 350,- eur (50,- eur /zvýšenie/ x 7 mesiacov roku 2022, keď v mesiacoch máj 2022 až september 2022 otec maloletej zaplatil výživné v súdom určenej výške 200,- eur, a teda v týchto mesiacoch zameškané výživné nevzniklo) + 550,- eur (50,- eur /zvýšenie/ x 11 mesiacov roku 2023, keď výživné za mesiac november bolo splatné do 15. 10. 2023), t. j. 2.145,08 eur, od ktorej sumy je potrebné odpočítať splátky zameškaného výživného uhradené otcom vo výške 30,- eur v mesiacoch máj 2022 až september 2022, t. j. spolu 150,- eur (30,- eur x 5 mesiacov) a vo výške 5,- eur v mesiacoch október 2022 až október 2023, t. j. spolu 65,- eur (5,- eur x 13 mesiacov)]. Pokiaľ ide o výživné za mesiac december 2023, keďže toto je splatné dňa 15. 11. 2023, t. j. v čase rozhodovania odvolacieho súdu ešte nedošlo k omeškaniu, splátku výživného za mesiac december 2023 odvolací súd v zameškanom výživnom nezohľadňoval. Zameškané výživné súd otcovi povolil uhradiť v splátkach vo výške 100,- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným, so splatnosťou prvej splátky do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Pokiaľ ide o výšku splátok, odvolací súd zohľadnil okrem príjmu otca maloletej výšku zameškaného výživného, dobu úhrady zameškaného výživného, ako aj skutočnosť, že výška zameškaného výživného je ovplyvnená neplnením si povinnosti otca v zmysle predbežne vykonateľného rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti bežného výživného.

46. Ako dôvodené súd prvej inštancie vyhodnotil odvolanie matky maloletej čo do povinnosti informovať otca maloletej o podstatných záležitostiach týkajúcich sa života maloletej. Odvolací súd sa nestotožnil s vymedzením rozsahu uvedenej povinnosti konkrétnym počtom slov, keď rozsah informovania je závislý od udalostí, ktoré sa v danom období v živote maloletej udejú. Odvolací súd preto zmenil rozsudok okresného súdu v tejto časti a matke uložil povinnosť písomne informovať otca maloletej o podstatných záležitostiach týkajúcich sa života maloletej bez vymedzenia rozsahu tejto informácie, avšak s vymedzením obsahu tejto informácie spočívajúcej najmä v informáciách o zdravotnom stave maloletej, jej školských aj mimoškolských aktivitách (plánovaných ako aj uskutočnených), ako aj ďalších podstatných záležitostiach týkajúcich sa života maloletej.

47. Vzhľadom na čiastočnú zmenu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd, okrem odvolacích trov, rozhodol aj o trovách prvoinštančného konania, a to podľa § 52, § 58 C. m. p. v spojení s § 396 ods. 2 C. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov (celého) konania.

48. Keďže medzi trovy konania patria i trovy štátu, odvolací súd nanovo rozhodol aj o trovách štátu, kedy rovnako ako súd prvej inštancie uložil obom rodičom povinnosť nahradiť štátu trovy konania, ktoré vznikli štátu vo výške 351,94 eur v súvislosti zo znaleckým dokazovaním.

49. Vzhľadom na charakter konania, v ktorom nie je možné hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania súd, potom čo u žiadneho z rodičov nezistil predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, aplikujúc ust. § 57, § 58 C. m. p. uložil každému z rodičov povinnosť nahradiť štátu trovy konania v pomere 1 z výšky vzniknutých trov, t. j. každému vo výške 175,97 eur, ktoré sú povinní zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

50. Pokiaľ matka v odvolaní namietala uloženie povinnosti nahradiť štátu trovy konania vzniknuté v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku s poukazom na skutočnosť, že návrh na znalecké dokazovanie podal otec maloletej a kolízny opatrovník, a teda jej uložená povinnosť nahradiť trovy štátu vzniknuté v súvislosti s uvedeným dokazovaním je v rozpore s právnym a skutkovým stavom, odvolací súd uvádza, že podanie návrhu na znalecké dokazovanie má súvis s prípadnou povinnosťou platiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, nie na náhradu trov konania inej osoby ako účastníka konania, ktoré tejto osobe v priebehu konania vzniknú. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že nariadenie znaleckého dokazovania bolo nevyhnutné pre zistenie najlepšieho záujmu maloletej, a to bez ohľadu

na to, či niektorý z účastníkov vykonanie uvedeného dokazovania navrhol. Z uvedeného dôvodu sa aj odvolaciemu súdu javí spravodlivé, aby sa obaja rodičia rovnako podieľali na náhrade trov štátu, ktoré si vyžiadalo práve skúmanie najlepšieho záujmu maloletej.

51. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)